

jeg har sagt. Hele min ordførertale gik ud på at forklare, hvorfor jeg ikke synes, det var en god idé. Og eftersom jeg ikke har tænkt mig at gentage hele indlægget, så vil jeg bare sige, at når Folketingets forhandlinger kommer, så vil hr. Frank Dahlgard kunne læse, hvorfor jeg ikke mener det er nogen speciel god idé.

Jeg kan også konstatere, at det hele handler om, at hr. Frank Dahlgard har en hel anden opfattelse af, hvad saglighed og uvildighed er, end jeg har.

Jeg kan også konstatere, at hr. Frank Dahlgard mener, at Nationalbanken f.eks. alene udstyrer folk med propaganda, og det kan man ikke have tillid til. Det synes jeg jo sådan set er et interessant signal til de internationale markeder.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, og det gælder for den sags skyld også hr. Keld Albrechtsen: Jeg tror, at det efterhånden er sådan, at man går rundt og bilder sig ind, at man kan lave uvildighed på noget, som er et klart politisk spørgsmål, og så tror, at man kan sidde og lave ekspertvurderinger, hvorefter vi andre så bare skal putte politiske holdninger på. Det hele handler jo om, at det her er et politisk spørgsmål, og derfor har jeg svært ved at se, at man kan finde såkaldte uvildige eksperter.

Så kan man, som det bliver foreslået, tage nogen, der mener hver sit, og så tro, at kompromiset dér midt imellem er det saglige. Her har jeg sagt: Det tror jeg ikke på. Og det kunne jeg holde et langt videnskabsteoretisk foredrag for de to ordførere om, men det skal jeg lade være med.

Endelig skal jeg bare til hr. Keld Albrechtsen sige: Ja, jeg er fuldstændig enig i, at det er en beslutning af ekstraordinær vigtighed, og derfor skal man også gøre sig umage med debatten, og derfor er der heller ikke nogen som helst form for hindringer i den debat. Der er ingen klausuler på de penge, der kan gives, så det er bare med at gå i gang. Men det interessante er, at fra modstandernes side er man endnu ikke kommet med nogen som helst form for diskussion af indholdet med hensyn til euroen, men alene en forholden sig til procedurer. Og så længe man bliver ved med det, så bliver der jo ingen debat.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har jeg de samme tre igen i en eller anden rækkefølge, hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Jacob Buksti besvare det spørgsmål, om han mener, der er udsigt til en ligelig og fair debat, hvis man ikke gennemfører de to beslutningsforslag, der ligger her i dag. Vil hr. Jacob Buksti erkende, at sådan som pengemagten er fordelt i det her samfund, vil det være tilhængersiden og regeringen med sin egen pengekasse, der vil køre en massiv jakampagne bakket op af lederskribenterne på næsten samtlige dagblade her i landet? Vil hr. Jacob Buksti virkelig fastholde, at vi så får en ligelig debat?

Vil hr. Jacob Buksti være med til som udgangspunkt for den her debat, at vi laver en aftale mellem modstandere og tilhængere om, at vi i hvert fald kan være enige om én ting, nemlig at vi skal have fair play, hvis vi skal have sådan en folkeafstemning? Eller ønsker hr. Jacob Buksti ikke, at der skal være en sådan aftale? For hvis hr. Jacob Buksti ikke ønsker det, så undgår hr. Jacob Buksti ikke debatten om formerne. Så bliver vi nødt til at tage debatten om formerne, for formerne skal vel være i orden. Det er hr. Jacob Buksti vel enig i?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgard (KF):

Det er måske ikke så overraskende, men det er da lidt trist, at hr. Jacob Buksti har valgt den arrogante facon, for det er da ikke ligegyldigt, hvor oplysningerne om ØMU'en og dens virkninger og den danske kronens afskaffelse til fordel for euroen kommer fra. Befolkningen vil da have mere tillid til et grundlag, en redegørelse, der er lagt frem af uvildige eksperter, f.eks. Det Økonomiske Råds formandskab, de såkaldte vismænd, som jo i et par omgange i deres rapporter, der efterhånden er lidt gamle, er kommet med nogle betragtninger, som har haft en ganske betydelig vægt i debatten, netop fordi de er fremtrådt som uvildige eksperter, som ikke har en, skal vi sige, politisk målsætning, de skal forfølge, men prøver at lægge tingene redegjort og ærligt frem.

Det er jo et sådant ajourført grundlag, der kunne skabe en helt anden, ordentlig debat, hvor man kunne undgå mistænksomhed fra de fanatiske nejsigeres side. Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet ikke modtager det her med kyskhånd.